

زایمان با سزارین: افزایشی تکان دهنده

دکتر فریدون عزیزی*

* مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

(۴). لذا به دلیل عوارض و مرگ و میر بالای سزارین در مقایسه با زایمان طبیعی کوشش زیادی در کشورهای پیشرفته برای کاهش تعداد اعمال سزارین صورت گرفته است. به طور مثال انجمن زنان و زایمان آمریکا در سال ۲۰۰۰ توصیه کرد که نسبت سزارین به کل زایمان‌ها تا سال ۲۰۱۰ به ۱۵/۵ درصد کاهش یابد (۵).

در شماره تابستان مجله پژوهش در پزشکی، مقاله دکتر یاسائی و دکتر محسنی رجائی در ۱۶۰ خانم باردار مراجعه کننده به بیمارستانهای دانشگاهی نشان داد که ۵۸/۸ درصد تمایل به زایمان طبیعی و ۴۱/۲ درصد تمایل به سزارین داشتند (۶). اگرچه کلیه بیماران برای پیگیری مراجعه نکرده بودند ولی درصد سزارین در گروه دوم سه برابر گروه اول بود.

این بررسی درد دل دیرینه را در مورد وفور سزارین در کشور تازه کرد. از طرفی ۴۱/۲ درصد تمایل به سزارین در زنان باردار تهرانی با ارقام ۰/۳ تا ۱۴ درصد مقالات معتبر دنیا (۷) همخوانی ندارد و از طرف دیگر این درصد تمایل نیز با واقعیات شیوع بالای سزارین در زنان باردار ایرانی مطابقت ندارد. این مطالعه لزوم بازنگری و بررسی جدید در مسئله مهم وفور سزارین در ایران را به خاطر آورد. بنابراین اقدام به بررسی وفور سزارین در طرح ملی "مطالعه قند و لیپید تهران" نمودیم.

مطالعه قند و لیپید تهران بررسی عوامل خطر بیماریهای غیرواگیر در یک جامعه تهرانی است که از سال ۱۳۶۷ در منطقه ۱۳ شهر تهران در بیش از ۵۰۰۰ خانوار و ۱۵۰۰۵ نفر انجام گرفته است (۸). از آنجا که پس از بررسی پایه در سه سال اول، از سال ۱۳۸۰ مداخله برای اصلاح شیوه زندگی در یک سوم جمعیت صورت گرفت، پیگیری کلیه بیماران بستری و مرگ‌ها برای بررسی پیامدهای بیماری‌های غیرواگیر (به ویژه بیماری‌های قلبی عروقی، دیابت، سرطان‌ها و ...) آغاز شد که در دو گروه مداخله و شاهد مورد مقایسه قرار خواهد گرفت. در

اولین فردی که در تاریخ پزشکی سزارین را به ثبت رسانده، فرانسوا روست (Francois Rosset) فرانسوی در سال ۱۵۸۱ است ولی در نوشته‌های علمی پزشکی در اواسط دهه ۱۷ به بعد این عمل جراحی آورده شده است. به علت مرگ و میر زیاد این عمل تا اواخر قرن نوزده استفاده از آن محدود بود ولی با بهبود تکنیک‌های جراحی و بیهوشی، مراقبت‌های بهتر قبل و پس از عمل جراحی به ویژه در مورد عفونت‌ها و خونریزی‌ها در قرن بیستم به عنوان راه دیگری برای تولد نوزاد شناخته شد (۱).

اصل لغت سزارین از کجا آمده است؟ سه روایت وجود دارد که هر یک دارای اشکالات متعدد است. یکی این که جولوس سزار به این ترتیب به دنیا آمده است، دوم این که نام این عمل از یک قانون رومی در قرن هشتم قبل از میلاد مسیح به دست آمده که زنی که در هفته‌های آخر بارداری در حال مرگ بوده برای نجات نوزادش این عمل دستور داده شده است و بالاخره این که این لغت در قرون وسطی از لغت لاتین Caedere به معنی "بریدن" مشتق شده است که به نظر بیشتر منطقی است (۱).

تعداد سزارین‌ها در کشورهای پیشرفته در نیمه دوم قرن بیستم میلادی افزایش یافت به طوری که در ایالات متحده آمریکا از ۴/۵ درصد کل زایمان‌ها در سال ۱۹۶۵ به ۲۵ درصد در سال ۱۹۸۸، ۲۶/۱ درصد در سال ۲۰۰۲ و ۳۰/۲ درصد در سال ۲۰۰۵ رسید (۳،۲). این افزایش در برخی از کشورهای اروپایی نیز دیده شده و به عنوان مثال در سوئد از ۱۳/۸ درصد در سال ۱۹۹۴ به ۱۸/۱ درصد در سال ۱۹۹۹ رسیده است

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات غدد درون‌ریز و متابولیسم، دکتر فریدون عزیزی (email: azizi@erc.ac.ir)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۶/۴/۲۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۵/۲۷